

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 194.

4. Grudnia 1817.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — C. R. Rząd krajowy wydał następujące pismo okólnie (które w urzędowym tłumaczeniu umieszczamy):

Jego C. R. Młść raczył w skutek Dekretu Kamery nadwornej z dnia 14go Listopada r. b. rozporządzić, co następuje:

Iwsze. Począwszy od 1. Stycznia 1818 powinny się wszystkie należności s emlowe za papier, wexle, protestowe wexlowe, księgi kupieckie, karty do grania, kalendarse, gazety, krochmal, puder i róż, w monecie konwencyney albo w banknotach opłacać.

2re. Od czasu, w sście 1wszym ustanowionego zacząwszy, należy ści stemplowe za dokumenta pieniężne wszelkiego rodzaju, bez różnicy Wwaluty, na jakie są wydane, w monecie konwencyney, albo w banknotach podług następujących trzynastu klas przepisaną się:

a) 1wsza klasa 3ch Kr. od więcej iak 2ch ZR. aż do 20 ZR. b) 2ga klasa 6 Kr. od więcej iak 20 do 50 ZR. c) 3cia klasa 15 Kr. od więcej iak 50 do 125 ZR. d) 4ta klasa 30 Kr. od więcej iak 125 do 250 ZR. e) 5ta klasa 1 ZR. od więcej iak 250 do 500 ZR. f) 6ta klasa 2 ZR. od więcej iak 500 do 1000 ZR. g) 7ma klasa 4 ZR. od więcej iak 1000 do 2000 ZR. h) 8ma klasa 7 ZR. od więcej iak 2000 do 4000 ZR. i) 9ta klasa 10 ZR. od więcej iak 4000 do 8000 ZR. k) 10ta klasa 20 ZR. od więcej iak 8000 do 16000 ZR. l) 11ta klasa 40 ZR. od więcej iak 16000 do 32000 ZR. m) 12ta klasa 80 ZR. od więcej iak 32000 do 64000 ZR. n) 13ta klasa 100 ZR. od więcej iak 64000 do — ZR.

3cie. Dokumenta na kwoty pieniężne aż do 2ch ZR. są od stempla wolne.

4te. Wszystkie inne przepisy Patentu z dnia 5go i 15go Października 1809, tudzież Okólnika z dnia 1go Marca 1811, i wszystkich z temż w związku zostających Rozporządzeń, jeżeli tak we niniejszym Okólniku wyraźnie nie są odmienionymi, zostają w swojej dzielności.

We Lwowie dnia 21go Listopada 1817.

(Tu następują podpisy.)

Gm'na Hrabstwańska w Cyrkule Bukowińskim, zapewniła nauczycielowi tamiecznemu

roczną dopłatę 50 ZR., a przez to złożyła piśmny dowód, iak bardzo wartość urzędzenia szkolnego znaie.

Kameralni poddani z Państwa Kutt starzych, Jędzey Zeficzuk i Jan Demczuk wywieśli się, że pierwszy z nich 736, a drugi 1050 urodzajnych drzew owocowych zaszczepili i do istotney urodzajności doprowadzili; za co im nagroda okólnikiem z dnia 17go Lutego 1797go ustanowiona, a mianowicie każdemu w kwocie 6 Czerw. ZL. czyli 27 ZR. w C. R. Hołomeyskiej Kassie cyrkulowey wyznaczoną została.

Podobną nagrodę po 27 ZR. otrzymali z Czerniowieckiej Kassy cyrkulowey czterey poddani Horeczenscy, a mianowicie Iwan, właściwie zaś wdowa Marya Gaina, tudzież Michal, Jerzy i Mikołaj Woronki, którzy się wywieśli, że każdy z nich przesłało po 200 sztuk drzew owocowych własnego sadzenia do rozdzenia owemu wypielegnował.

Dominium Pomorzany w Cyrkule Złoczowskim, obowiązało się na wsparcie inwalida Hryńka Hupały co rok po 50 ZR. w W. W. składać, która to chwalebna ofiara ogłasza się niniejszem publicznie.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Gazety Angielskie donoszą z listów z północney Ameryki, iż Prezydent Zjednoczonych Stanów, równie iak Xiążę Reient, odmówił przystąpienia do świętego przymierza, oświadczając, iż Stany oddają zupełnie należny hołd zasadom, które ten akt zawiera, i że konstytucya krajowa nie pozwala im przystępować urzędownie do podobnych związków. Stara się ziste Prezydent Monroe żyć w przyjaźni ze wszystkimi Mocarstwami, i że razem chce swój Naród utrzymać w zupełny niepodległości. Młłcyja Połno n Amerykańska, ćwicząc się często w obrotach, staie się co raz zdatniejszą do służby wojkowej. Flłłga morska ciągle wzrasta, i zapewne w końcu przyszłego roku będzie 30 okrętów liniowych. Rękodzielnie co raz bardziey kwitnie, a dostateczna ilość wielu towarów kraj-

wych zmniejsza pokup Angielskich, tak dalece, iż w tym roku sprzedał Anglicy towarów swoich mniej o 900,000 dollarów, iak w przeszłym. Rękodzielnicze towary Północno-Amerykańskie idą już do Zachodnich Indyy i Chin.

Francya.

Dnia 14. Listopada o godz. 8mej wieczorem, przyjął Król w sali tronowej wielką Deputację Izby Parów, na której czele Rancierz, iako Prezes, następujący adres przeczytał:

„N. Panie! Wierni Poddani Twoi, Parowie Francyi, przybyli złożyć u podnóżka tronu roczny hołd swoiego uszanowania i wiernej uległości swojej. Dzieliłi oni w zupełnej miarze radość, którą W. K. Mość czuć musiałeś podczas uroczystości zaślubienia, rokującego tronowi nowe podpory. Równie też dzielili Twoją boleść w całej wielkości onejże. Atoli w tej samej chwili znajdując nadzieję, która uśmierzyć ją musi. Francuzi będą zawsze poczytywać za dobrodziejstwo wszystko, co jest w stanie ustalić i rozstrzewić dolę Nayaśniejszego Domu Twoiego.“

„Słuszną było rzeczą N. Panie, aby Dzień pierwszy Królów Chrześcijańskich, po powrocie swoim na tron, starał się najgorliwiej o skoiarzenie ze Stolicą świętą związków, których przywrócenia Religia nagle wymagała, a których pożytek sama nawet polityka uznać musi, gdyż one przez utrzymanie spokoju, zapobiegają niespokojnościom sumnienia. Ależ szluszność wymagała także i tego, aby mądrość Twoja Królu po zawarciu traktatu przywiodła wszystkie artykuły onegoż do zgodności z dawnymi tradycjami i tereźniejszymi urządzeniami naszymi. Nie zapominałeś tego, że nayspożytejszy z Przodków Twoich, był naysławiejszym obrońcą prerogatyw tronu swoiego i swobód Kościoła Gallikańskiego.“

„Cała Francya winna Ci Królu wdzięczność za wszelkie usiłowania, które podejmowała oycowska troskliwość Twoja dla sprawienia ulgi w nowych dolegliwościach, któremi nieprzyjazna pogoda roku 1816go i niedostateczność żniw, Oyczynę dotknęły. Izba Parów winszuje sobie wspólnie z W. K. Mością, że przez te nowe nieszczęścia spokoynosc publiczna tylko chwilowa i tylko w kilku miejscach przerwana została. Ta spokoynosc w tak wielorakiem nieszczęściu, jest przynajmniej dla Europy dwojakim dowodem dobrego ducha Ludu Twoiego, iako też siły Rządu Twoiego. Kiedy Królewski Twój umysł tak godnie zasmucony jest cierpieniami, Francyę obarczającą, będą umieli Poddani Twoi milość

wie własnych udęczeniach swoich, aby Twoich nie pomnażać. Przypominają oni sobie zawsze, iż wspaniałomyślna polityka Mdnarchów, Sprzymierzeńców W. K. Mości, połączyła Ich przeciwko owym zębuym zasadom, które z jednego do drugiego krańca Europy, dawnym dynastyom i całemu Rodziniowi ludzkiemu zagrażały. Mają oni mocną ufność, że ci Monarchowie nie poświęcą rachubom momentu szlachetnych interesów, godnych Ich samych i Ciebie N. Panie, godniejszych nawet — śmiemy to powiedzieć — Narodu Francuzkiego, który, znajdując znowu wszystkie cnoty swoje w doświadczeniach nieszczęścia, nie szemrał na to, że z tak wielką ukaraniem został sławą. Naród ten poznał co raz bardziey, że jedynie szczere zjednoczenie się z Królem iego, zdoła położyć kres długim dolegliwościom iego.“

„Jest to bez wątpienia życzeniem Narodu, aby władza Królewska broniła wszystkie interesy od wszelkich namiętności. Ta władza musi być silną, aby rzeczywiście bronić mogła. Już W. K. Mość nie poczytuiesz za potrzebę utrzymać nadal Sądy rewolucyjne. Przywrócenie wewnętrznego porządku przepowiada nam, że wkrótce będziemy używać z bezpieczeństwem i resaty zawieszonych na chwilę swobód narodowych, przyrzeczonych Narodowi Francuzkiemu przez ową Ustawę konstytucyjną, w której W. K. Mość pewną ręką granice władzy i wolności oznaczyłeś.“

„Zgoda wewnątrz, może jedynie poznanowanie zewnątrz zapewnić. Widząc nas Europą podlegającą znowu berłu prawego Króla, nie ma się niczego obawiać od regularnego ruchu mądrze konstytuowancy Monarchii. W przyjaźnych więc okolicznościach zaydzie prawo względem zacięgu do woyska; tego prawa nie przypuszczającego żadney inney różnicy: iak talentu i zasług, żądało żywo męstwo Francuzów. W tym zawoosie usprawiedliwi się dążenie do tychże samych zaszczytów, przez dzielenie tyżże samych niebezpieczeństw.“

„N. Panie! Nieszczęścia przeszłości były okropne; obecność jest jeszcze boleśną; przyszłość, którą nam obiecujesz, jest pocieszającą naszą. Tak jest: prawdy religijne oczyszczą przez wzmagające się ustalenie obyczajów nasze, złagodzą towarzyskie nawyki nasze i rozszerzą zasady piękności, którey źródłem ona sama jest w sztukach; te zaś, będąc dajacimi pokoiu, stanowią ozdobę i potrzebę Państw uoywilizowanych. Ktożby się nie eddał tak słodkim nadzieiom, gdy wszystkie dobre przykłady pochodzą z tronu i rozszerzają się w orszaku Xiążęcia, którego W. K. Mość dziecięciem swoim nazywasz, i który zasługuje tak dobrze na imię, co mu czułość Twoja nadała. Xiążę ten wyraża wszędzie

"Twoje uczucia, a jednogłośne dowody poszanowania i miłości, które ciągle w podróży swej odiera, tyczą się zawsze także i W. K. Mości. Ta zgodność uczuć i zasad o króla trona, jest najsilniejszą rękojmią swobodney potęgi i szczęścia jego."

Ról dał na to następującą odpowiedź:

„Żywo i szczerze wzruszony uczuciami, które Mi w imieniu Moiej Izby Parow wyrażają. Widzę z prawdziwym zadowoleniem zgodę i harmonię, które w różnych gałęziach Władcy prawodawczej panują, i są najsilniejszą rękojmią spokoyności i szczęścia Francyi."

„Niemniej wzruszony i szczerze udziałem, który ma Izba Parow w szczęśliwym skutku p. r. n. najstarszego z Synów Moich (Książca d'Angoulême); spodziewam się, że niemniej żywo dzielić będzie radość, którą Mi powrót jego sprawi."

Na sessyi Izby Deputowanych dnia 10go Listopada była mowa o wyborze nowych Deputowanych, który po niejakich sporach za ważny uznano. Przystąpiono potem do wyboru o kandydatów, z których Król jednego Prezesem Izby mianować będzie. Znajdowało się na tej sessyi 190 Deputowanych; większość zatem wynosiła 96. Cała zaś Izba liczy 253 członków. Pan de Serre miał najwięcej głosów, bo 123.

Wzmianka w (umieszczonej w 189tym numerze gazety naszej) mowie Królewskiej, zagaiającej posiedzenie obu Izb, o traktatach, które Król w roku 1815 podpisać musiał, a których skutków nie można było przewidzieć, i których spodziewa się odmiany na dogodniejsze warunki, ściąga się, jak słychać, do likwidacyi zagranicznych pretensyi.

Donoszą z Rhodéz, że Baron de Cazes, Prefekt Departamentu Tarnenckiego, do rzeczonego miasta pojechał, aby się z P. d'Estourmel, Prefektem Departamentu Aveyronskiego względem potrzebnych środków bezpieczeństwa przy transportowaniu osób o zaborstwo Fu aldesa obwinionych, umówić. To transportowanie nastąpić miało w ciągu miesiąca Listopada, a w Grudniu zaczęło się dalszą pertraktacyą tej sprawy przed Sądem kryminalnym w Alby.

Ten, który trudnił się w Rhodéz obowiązkami Picarza sądowego podczas sprawy zabójców Fu aldesa, złożony jest teraz z urzędu swego.

W raporcie o stanie szpitalów we Francyi, najważniejszą jest wiadomość o wariatach. Nie dla tego, że więcej było kobiet niż mężczyzn pomieszane zmysły, jak mężczyzn; ani też, iż młode kobiety po większej części z miłości, a stare z zawiści, temu nieszcze-

ściu podpadły; ani nakoniec, iż między mężczyznami i kobietami było wiele takich, którym rewolucya rozum odiała; lecz dla tego, iż wszyscy mężczyźni, którzy przez rewolucyę zwaryowali, byli przywiązani do Króla; przeciwnie zaś kobiety w podobnym stanie będące, atakowały dawniej republikanizmem. Czemże się to dzieje? Zdać się, jakoby władza Królewska zajmowała bardziej rozum, a rewolucya zapalała uczucia.

Zjednoczone Niderlandy.

Na posiedzeniu Stanów generalnych dnia 10go Listopada czytał Prezes poselski w Sekretarza Stanu, zawierające, że Jego Królewska Mość Ministrowi Przychodów zalecił, aby się dnia 13go w południe do zgromadzenia udał z onemu trzy projekta do prawa podał. Między temi projektami ma się znajdować budżet na rok przyszły, wynoszący 75,000,000 złotych Hollenderskich. Budżet przeszłoroczny wynosił tylko 73,400,000 złotych. Izba odłożyła sessyę do dnia 13go.

Protestacya Biskupa Gandawskiego Książca Broglia przeciwko (namienionemu w numerze 181wszym gazety naszej) zapozwaniu go do Brukselskiego Sądu kryminalnego, datowaną była z Amiens dnia 9. Października. Uskarża on się na nieprzychylny sposób, jakim go w owym pozwie traktują, a odwołując się do konstytucyjnej Ustawy Niderlandzkiej, która religii katolickiej wolne jest wyznaczenie zabezpieczenia, dziwi się nad przyganianiem mu, że z Papieżem korespondował, i składa się naukami Kościoła tudzież obowiązками dostojenstwa Biskupa. Sąd atoli, nie zważając na to, wydał przeciwko niemu dnia 8go Listopada zaozyczny wyrok, skazujący go na deportacyę.

R o s s y a.

Dnia 12. (24.) Października, jako w rocznicę uwolnienia Moskwy od Francuzów, zał. żono tam na Wroblawę górze Cerkiew poświęconą Chrystusowi Zbawicielowi. Stojące tam wojsko w liczbie 27,000 ludzi, paradowało podczas tej uroczystości. N. Cesarz i Król Alexander położył sam wśród huku dział pierwszy kamień węgielny tej Cerkwi, a po nim obiedwie Cesarzowie, W. Książę Rosyjski Mikołaj, Królewic Pruski Wilhelm, Metropolita Ambroży, i t. d.

O apnitoszczeniach, które po wkroczeniu Francuzów do Moskwy, publiczne i prywatne budynki tego miasta spotkały, tudzież o dotychczasem zreparowaniu onychże, podano teraz Monarsze wykaz następujący:

Cerkwi katedralnych, klasztornych i parafialnych było podczas wtargnięcia nieprzyjaciela 358. Z tych zreparowano 348.

	Z ka- mienia, drzewa.	Z łem.	Ogół- nem.
Domów mieszkalnych liczo- no wówczas	2567	6591	9158.
Po odejściu nieprzyjaciela pozostało jeszcze nienaru- szonych domów	526	2100	2626.
Odiad częścią nowo wysta- wiono, częścią zreparo- wano	3137	5551	8688.
Ogół wszystkich, częścią nowo wystawionych, czę- ścią zreparowanych, czę- ścią nienaruszonymi po- zostałych domów	3663	7651	11314.
Pozostało więc ze spalo- nych domów do wysta- wienia	282	—	282.
Sklep w i kramow było przed wkroczeniem nie- przyjaciela	6324	2197	8521.
Z tych pozostało nienaru- szonych	989	379	1368.
Nowo wystawiono i zrepa- rowano	5102	447	5549.
Ogół z policzeniem nienaru- szonymi pozostałych	6091	826	6917.

Ludność Moskwy składa się teraz ze 197,482 mieszkańców płci męskiej, a ze 114,518 płci żeńskiej, ogółem więc z 312,000 dusz.

Królestwo Polskie.

N. Cesarz i Król Alexander, postanowił wyrokiem swoim, wydanym w Moskwie dnia 31. (19.) Października co następuje:

Wszystkie osoby uszlachcone w jakiej bądź epoce przez N. Króla Jmci Saskiego w Xięstwie Warszawskiem, są uznane za Szlachtę Naszego Królestwa Polskiego, i upoważnione do mianowania się za takąą we wszystkich swoich działaniach, tak publicznych jak prywatnych, niemniej do używania herbów, jakie im w patentach szlachectwa nadane zostały. Gdy okoliczności krajowe nie dozwoliły wydać formanych patentów szlachectwa niektórym osobom, zaś zstem tym udarowanym; pręto osoby takowe mogą się podać do Deputacji złożonej z Senatorów w artykule 19 Postanowienia Naszego z dnia 5. (17.) Czerw-

ca 1817 względem uszlachcenia wspomnianej rasy herbów jakieby życzyli sobie otrzymać, które po rozważeniu onychże przez wyrażoną Kommissję, za pośrednictwem Namiesznika Naszego do potwierdzenia Nam przedstawione zostaną.

Na Sejmiku szlacheckim w Powiecie Mławskim, obrany Posłem na Sejm Klemens Radziwiński, dóbr Dłużmewa dziedzic; — w Powiecie Ostrołęckim: Piotr Stanisławski; — w Powiecie Brzezińskim: Tadeusz Przedziecki; — w Powiecie Konińskim: Tomasz Kiełczewski; — w Powiecie Stanisławowskim: Stanisław Grabowski, a w Powiecie Siednickim: Razimierz Rudziński, Starosta Korytnicki.

Zaś na Zgromadzeniu gminnem w Cyркуle lwyszym miasta Warszawy obrany Deputowanym na Sejm Franciszek Hangel; — w Cyркуle Wtym tegoż miasta: Samuel Linde, a w Okręgu Powiatów Radomskiego i Rozanieckiego: Filip Kołdrowski.

Żydzi w tem Królestwie, uwolnieni zostali na czas nieoznaczony od zaciągu wojskowego; muszą atoli za to płacić co rok pewną sumę. W całej Polsce jest przeszło 500,000 Żydów, a zatem według wszkiego prawa żydowskiego, jak niegdyś było w Palestynie. Słychać, że układają w Warszawie dla Żydów kodeks osobny, i że oni w pewnych przypadkach osobną jurysdykcję mieć będą.

Przybyli do Lwowa dnia 1go Grudnia.

W. Baczyński Józef, z Żółkwi. — W. Czosnowski Jakób, były Podpułkownik Polski, z Polski. — W. Chojński Onufry, z Rosyi. — W. Komar Hieronim Dziedzic, z Przemyśla. — JW. Starzyński Hrabia, z Kołtowa. — W. Sokołowski Felix, z Przemyśla. — W. Witkowski Paweł, z Komarna.

Wyiechali ze Lwowa dnia 3go Grudnia.

W. Ettmayer Kommissarz cyrkulowy, do Tarnowa. — JW. Jelska Amalia Hrabina, do Rosyi. — P. Gery Antoni Fechtmistrz, do Polski. — W. Jahn Karol kupiec, do Węgier. — JW. Komorowski Baltazar Hrabia, do Rosyi. — JW. Komorowski Antoni Hrabia, do Sadowey Wiszni. — W. Koźminski Joachim, do Grodka. — W. Małuja Bartłomiej, do Brzeżan. — W. Okulski Jan, Kapitan Polski, do Polski. — W. Radecki Józef, były Podpułkownik Polski, do Woystawic. — P. Singer Floryan Hurtownik, do Cieszczy. — P. Sorabji Jan, Fechtmistrz, do Polski. — W. Tchorznicki Jan, do Rosyi. — W. Zulański, do Jasła.